

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORUL 2 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4399

Ședința publică de la 05 Aprilie 2016

Completul compus din:

Președinte Roxana Mihaela Duma

Grefier Irina Maria Tătar

Pe rol judecarea cauzei civile având ca obiect ordonanță președințială obligația de a face, privind pe reclamantul **DANILEȚ VASILICĂ CRISTI**, în contradictoriu cu pârâta **SC JURINDEX MEDIA SRL**.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 04.04.2016, fiind consemnate în încheierea de la acel termen, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 05.04.2016, când

INSTANȚA

Deliberand asupra cauzei civile de fata, retine urmatoarele:

Prin cererea de chemare in judecata inregistrata la data de 28.03.2016 pe rolul Judecatoriei Sectorului 2 Bucuresti sub nr. 9442/300/2016, astfel cum a fost modificata/completata la data de 01.04.2016 si precizata la termenul de judecata din data de 04.04.2016, reclamantul **Vasilica Cristi Danilet**, in contradictoriu cu parata **S.C. Jurindex Media S.R.L.**, a solicitat ca instanta, pe cale de ordonanta presedintiala, sa dispuna, cu titlu provizoriu, urmatoarele:

1. retragerea de pe site-ul luju.ro, administrat de parata, a pozelor cu subsemnatul aparute in cadrul articolului "[filmari-cu-zeita-dreptatii-dupa-ce-a-votat-in-csm-pentru-reputatia-cameliei-bogdan-dcontologul-vasilica-danilet-s-a-dansat-cu-accasta-la-club-s-au-tinut-de-gat-s-au-imbratisat-si-au-cantat-karaoke-strangers-in-the-night-lumeajustitiei-ro-solicita-csm-cerc](#)"
2. retragerea de pe site-ul luju.ro, administrat de parata, a articolelor, pozelor si inregistrarilor aparute in data de 29.03.2016 si 30.03.2016, respectiv „**DANILEȚ, SUB PROTECTORAT – CSM si Inspectia Judiciara nu s-au sesizat cu privire la iesirea in club a judecatorului CSM, Vasilica Danilet, alaturi de judecatoarea CAB, Camelia Bogdan, dupa ce, cu cateva ore inainte, se pronuntase pe cererea ei de aparare a reputatiei profesionale. Intr-o iesire publica, Danilet nu a negat iesirea in oras, ci a acuzat ca filmarile au fost obtinute in mod nelegal**” si **“DECADEREA MAGISTRATURII – Iata inregistrarea video mult asteptata cu judecatorii Vasilica Danilet si Camelia Bogdan, imbratisandu-se la karaoke, in club, la cateva ore dupa pronuntare. Cati judecatori se rezolva intre ei, facandu-se ca nu se cunosc la judecata, daca CSM nu indrazneste sa ia masuri in fata acestor dovezi zdrobitoare? Rusine membrilor CSM care au fost recuzati si umiliti public de Camelia Bogdan si nu au curajul sa ceara anchetarea disciplinara a celor doi (Filmul din Club)”**

3. Retragera de pe site a tuturor articolelor, pozelor si inregistrarilor in legatura cu reclamantul din Clubul Tunes din Bucuresti, datand din 24 martie 2016
4. Interzicerea difuzarii de catre parata a pozelor sau inregistrarilor din Clubul Tunes din Bucuresti datand din seara de 24 martie 2016
5. Luarea acestor masuri pana la data formularii actiunii in fond, termen stabilit de instanta.

In fapt, reclamantul arata ca detine calitatea de magistrat si functia de membru in cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

In seara zilei de 24 martie 2016, acesta a fost invitat si a participat la o petrecere cu mai multi magistrati la Clubul Tunes din Bucuresti. Fara acceptul acestuia, unul intre clientii clubului le-a facut fotografii si o inregistrare audio-video care au ajuns in posesia paratei.

Pe data de 26 martie, parata a postat deja doua poze cu reclamantul in Clubul respectiv si a anuntat iminenta difuzare a inregistrarii, asa cum reiese din documentul atasat.

Reclamantul considera ca evenimentul face parte din viata sa privata sociala, avand in vedere ca era la un eveniment privat, ca niciunul dintre participantii nu a invocat functia detinuta si ca acest eveniment nu are legatura cu programul de lucru sau activitatile oficiale ale participantilor.

Reclamantul afirma ca nu si-a dat acceptul nici un moment sa fie facute ori difuzate fotografii sau filmari.

Mai mult, inca din octombrie 2012 i-a notificat pe parati sa nu publice imagini cu viata sa privata, iar dovada ca acestia au primit notificarea este chiar postarea lor „In razboi cu televiziunile si cu presa scrisa” publicata pe 16 octombrie 2012, incalcarea acestei dorinte exprase a reclamantului dovedind reaua-credinta a paratei.

Reclamantul mentioneaza ca, fara a i se cere un punct de vedere si fara a se prezenta starea de fapt reala, parata inoculeaza cititorilor ideea ca intre el si una dintre colegele participante ar fi o legatura nepotrivita, ceea ce rezulta din expresiile folosite in articol: „s-au tinut de gat”, „s-au imbratisat”, „dansand unul in bratele celuilalt”, „e intim cu aceasta”. Or, in acea seara au fost la aceeasi masa cinci persoane de sex feminin si cu toate a dansat si cantat in acea seara, procedand la fel ca toti ceilalti barbati de la masa, aspect pe care urmeaza sa il probeze in fata instantei de fond.

Urmare a faptei ilicite a paratului, deja cititorii sai fac afirmatii nepermise in legatura cu moralitatea reclamantului, iar de aceste comentarii este responsabil tot paratul, potrivit hotararii CEDO Delfi vs. Estonia din 2013 si a Deciziei nr. 3216 din 19 noiembrie 2014 pronuntata in recurs de Sectia I civila a Inaltei Curti de Casatie si Justitie avand ca obiect despagubiri.

Reclamantul este de parere ca fapta paratului ii afecteaza viata de familie, respectiv relatia cu sotia, fiind nevoit sa justifice speculatiile aparute in articol, iar imaginea publica ii este astfel, grav afectata.

Prin articolele publicate in datele de 29.03.2016 si 30.03.2016, continuand fotografiile si filmari neautorizate parata a continuat sa incalce dreptul la viata privata al reclamantului. Acestea au avut mii de vizualizari si zeci de comentarii calomnioase care nu au fost cenzurate in nici un mod de administratorul site-ului, cu toate ca acesta atentioneaza asupra acestui lucru.

Dreptul la exprimare, asa cum este vazut de Curtea EDO in cauza Lingens c. Austriei, in hotararea din 08.07.1986, nu este unul absolut, exercitiul sau putand fi restrans in masura in care limitarea este prevazuta de lege, urmareste un scop legitim si este necesara intr-o societate democratica.

Reclamantul precizeaza ca, in cauza Corneliu Vadim Tudor c. Romaniei (nr. 1) din 15.06.2011, cererea nr. 6928/04, Curtea a admis sanctionarea paratului Corneliu Vadim Tudor, retinand ca termenii utilizati de acesta pentru a isi face cunoscut mesajul si informatia

nu erau necesari unui asemenea tip de informatie. In plus, chiar daca sanctiunea pecuniara la care fusese obligat de instantele nationale nu era neglijabila, in special pentru Romania, Curtea a considerat-o „proportionala cu gravitatea acuzatiilor nefondate publicate si cu lipsa de echidistanta jurnalistica manifestata de Corneliu Vadim Tudor”.

In ceea ce priveste preluarea filmarii difuzate de Antena 3, reclamantul mentioneaza considerentele avute in vedere de Inalta Curte de Casatie si Justitie in decizia nr. 4519/15.06.2012.

In ceea ce priveste prejudiciul, reclamantul mentioneaza ca efectul negativ suferit ca urmare a expresiilor folosite in intregul context in care au fost publicate fotografiile si difuzarea imaginilor, ambele dintr-un cadru privat, fara acordul sau, i-au produs un prejudiciu prin incalcarea flagranta a drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului, constand in onoare, demnitate, reputatie, imagine si viata privata, dar si la imagine.

Modalitatea de reparare, considera reclamantul, trebuie analizata prin raportare la pozitia sa sociala – magistrat, membru C.S.M., functie de demnitar – dar si la pozitia paratei ce administreaza site-ul in cauza, aceasta incepand, de acum aproape 3 ani, o campanie denigratoare la adresa sa, campanie care este de notorietate.

Publicatia apare online si are distributie pe intreg teritoriul tarii, articolele publicate avand in total, pana in prezent, asa cum se arata la sfarsitul lor, peste 20.000 de vizualizari.

In opinia reclamantului, trebuie avut in vedere ca articolele publicate au fost facute cu rea intentie, fara nicio verificare prealabila a informatiilor sau drept la replica, intr-o publicatie online, foarte cunoscuta.

Reclamantul afirma ca a probat faptul ca a notificat parata sa nu mai publice articole cu privire la el.

Prejudiciul este justificat, mai adauga acesta, prin faptul ca, prin aceasta inregistrare, parata sugereaza in mod expres o relatie cu una dintre participante, aspect total neadevarat, care aduce atingere vietii private si reputatiei.

In acelasi timp, publicatiile aduc atingere statutului de magistrat, prejudiciul fiind greu de reparat, la intalnirea respectiva participand mai multi colegi magistrati, care se aflau in timpul liber si care nu au desfasurat nicio activitate contrara statutului de magistrat.

Prejudiciul este cu atat mai grav cu cat informatiile publicate de parata au fost preluate si in media vizuala, fiind difuzate pe Antena 3 in cadrul emisiunii Sinteza zilei din 29.03.2016.

In drept, reclamantul a precizat ca au fost incalcate drepturile protejate de art. 74 lit. f) si h) C.civ., iar mijloacele de aparare sunt cele prevazute in art. 255 alin. (2) lit. a) C.civ., cu aplicarea art. 996-998 C.proc.civ..

Referitor la cererea de solutionare a cauzei fara citarea partilor, instanta a avut in vedere faptul ca reprezinta o exceptie de la regula citarii partilor consacrata prin art. 153 alin. 1 C.proc.civ., iar aplicarea acesteia se poate face numai in cazul in care exista o urgenta deosebita dictata de circumstantele cauzei. Fata de motivul invocat de reclamant – fapta ilcita se afla in desfasurare – instanta a considerat ca, printr-o astfel de masura, s-ar asigura justul echilibru intre interesul reclamantului si respectarea principiului dreptului la aparare al paratei, respectiv principiului contradictorialitatii.

Parata nu a formulat **intampinare**, inasa a fost prezenta prin reprezentantul legal la termenul de judecata din data de 04.04.2016, formuland verbal aparari si concluzii, care au fost consemnate in Incheierea de sedinta de la termenul respectiv.

In cauza a fost administrata proba cu inscrisuri si proba cu inregistrare pe suport informatic.

Analizand lucrarile din dosar, instanta retine urmatoarele:

In fapt

Reclamanul are calitatea de magistrat si membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

La data de 26 martie 2016, pe site-ul luju.ro, administrat de catre societatea parata, a fost publicat articolul intitulat "filmari-cu-zeita-dreptatii-dupa-ce-a-votat-in-csm-pentru-reputatia-cameliei-bogdan-deontologul-vasilica-danilet-s-a-dansat-cu-aceasta-la-club-s-au-tinut-de-gat-s-au-imbratisat-si-au-cantat-karaoke-strangers-in-the-night-lumeajustitiei-ro-solicita-csm-cerc"

La data de 29.03.2016, pe acelasi site a fost publicat articolul „DANILET, SUB PROTECTORAT – CSM si Inspectia Judiciara nu s-au sesizat cu privire la iesirea in club a judecatorului CSM, Vasilica Danilet, alaturi de judecatoarea CAB, Camelia Bogdan, dupa ce, cu cateva ore inainte, se pronuntase pe cererea ei de aparare a reputatiei profesionale. Intr-o iesire publica, Danilet nu a negat iesirea in oras, ci a acuzat ca filmarile au fost obtinute in mod nelegal”.

La data de 30.03.2016, pe acelasi site a fost publicat articolul “DECADEREA MAGISTRATURII – Iata inregistrarea video mult asteptata cu judecatorii Vasilica Danilet si Camelia Bogdan, imbratisandu-se la karaoke, in club, la cateva ore dupa pronuntare. Cati judecatori se rezolva intre ei, facandu-se ca nu se cunosc la judecata, daca CSM nu indrazneste sa ia masuri in fata acestor dovezi zdrobitoare? Rusine membrilor CSM care au fost recuzati si umiliti public de Camelia Bogdan si nu au curajul sa ceara anchetarea disciplinara a celor doi (Filmul din Club)”, fiind accesibila publicului inregistrarea video efectuata in seara de 24 martie 2016.

In drept

Art. 74 C.civ. - Atingeri aduse vieții private - Sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 75, pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private: a) intrarea sau rămânerea fără drept în locuință sau luarea din aceasta a oricărui obiect fără acordul celui care o ocupă în mod legal; b) interceptarea fără drept a unei convorbiri private, săvârșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări; c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără acordul acesteia; d) difuzarea de imagini care prezintă interioare ale unui spațiu privat, fără acordul celui care îl ocupă în mod legal; e) ținerea vieții private sub observație, prin orice mijloace, în afară de cazurile prevăzute expres de lege; f) difuzarea de știri, debateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie, fără acordul persoanei în cauză; g) difuzarea de materiale conținând imagini privind o persoană aflată la tratament în unitățile de asistență medicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și cu alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei, fără acordul persoanei în cauză, iar în cazul în care aceasta este decedată, fără acordul familiei sau al persoanelor îndreptățite; h) utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană; i) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fără acordul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele.

Art. 75 C.civ. - Limite - (1) Nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. (2) Exercițarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune.

Art. 255 C.civ. - Masuri provizorii - (1) Dacă persoana care se consideră lezată face dovada credibilă că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii. (2) Instanța judecătorească poate să

dispună în special: a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie; b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. (3) În cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea, cu titlu provizoriu, a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată, potrivit art. 75, și dacă măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate. Dispozițiile art. 253 alin. (2) rămân aplicabile. (4) Instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri. Dispozițiile alin. (6) sunt aplicabile. (5) Dacă măsurile luate sunt de natură să producă un prejudiciu părții adverse, instanța îl poate obliga pe reclamant să dea o cauțiune în cuantumul fixat de aceasta, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii dispuse. (6) Măsurile luate potrivit prezentului articol anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului nepatrimonial încălcate încetează de drept, dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora. (7) Reclamantul este ținut să repare, la cererea părții interesate, prejudiciul cauzat prin măsurile provizorii luate, dacă acțiunea de fond este respinsă ca neîntemeiată. Cu toate acestea, dacă reclamantul nu a fost în culpă ori a avut o culpă ușoară, instanța, în raport cu circumstanțele concrete, poate fie să refuze obligarea sa la despăgubirile cerute de partea adversă, fie să dispună reducerea acestora. (8) Dacă partea adversă nu solicită daune-interese, instanța va dispune eliberarea cauțiunii, la cererea reclamantului, prin hotărâre dată cu citarea părților. Cererea se judecă potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care pârâtul se opune la eliberarea cauțiunii, instanța va fixa un termen în vederea introducerii acțiunii de fond, care nu poate fi mai lung de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii de indisponibilizare a sumei depuse cu titlu de cauțiune.

Art. 997 C.proc.civ. – Condiții de admisibilitate - (1) Instanța de judecată, stabilind ca, în favoarea reclamantului, există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru pastrarea unui drept care s-ar pagubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. (2) Ordonanța este provizorie și executorie. Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata sa și nu s-au modificat împrejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului. (3) La cererea reclamantului, instanța va putea hotări ca executarea să se facă fără somatie sau fără trecerea unui termen. (4) Ordonanța va putea fi data chiar și atunci când este în curs judecata asupra fondului. (5) Pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt. Potrivit art. 26 Constituția României, 1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată. (2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalca drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.

Art. 30 Constituția României, (1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (...) (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Dreptul la respectarea vieții private și de familie - 1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități

publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății și a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Libertatea de exprimare - 1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. 2. Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Asupra fondului cauzei

Instanta reține ca dreptul de a formula cererea de ordonanță presedintială se fundamentează pe art. 255 alin. 2 C.civ.; prin urmare, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 997 alin. 1 C.proc.civ. se analizează prin prisma condițiilor prevăzute de art. 255 C.civ..

Această concluzie se bazează atât pe interpretarea sistematică a art. 255 C.civ., cât și pe principiul aplicării normelor speciale cu prioritate față de normele de drept comun. Astfel, în alin. 1 și 3 ale art. 255 C.civ. sunt prevăzute condițiile a căror îndeplinire trebuie să o verifice instanța pentru a dispune măsurile provizorii prevăzute în alin. 2 al aceluiași articol. În același timp, dispozițiile referitoare la aplicarea procedurii ordonanței presedintiale sunt situate în alin. 4 al aceluiași articol, ceea ce înseamnă că se aplică numai în cazurile circumstanțiate în alin. 1 și 3. Art. 255 C.civ. reprezintă norma specială față de dispozițiile privind procedura ordonanței presedintiale din C.proc.civ., deoarece conține reguli de procedură într-o materie specifică - apărarea drepturilor personale nepatrimoniale, în timp ce art. 2 C.proc.civ. instituie principiul conform căruia dispozițiile Codului de procedură civilă constituie procedura de drept comun în materie civilă.

Asadar, din interpretarea coroborată a celor două norme juridice susmenționate, rezultă că, pentru a fi dispuse măsurile provizorii respective, situația de fapt trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

1. Sa aiba caracter urgent, cu privire la care se instituie o prezumție relativă simplă, prin constatarea existenței criteriilor stabilite de art. 255 alin. 1 și 3 C.civ.
2. Sa aiba caracter provizoriu, cerința care este întotdeauna complinită în cazul atingerilor aduse drepturilor nepatrimoniale aparate prin art. 255 C.civ., articol care prevede în alin. 4 și 6 următoarele: "În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri." (...) "Măsurile luate (...) încetează de drept, dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora."
3. Sa nu fie prejudicat fondul prin examinarea aparentei dreptului dedus judecatii.

Fata de cele reținute anterior, în speta de fata, trebuie analizate numai caracterul urgent al masurii și neprejudicarea fondului, condițiile prevăzute de art. 255 alin. 1 și 3 reprezentând limitele până la care se considera că instanța poate analiza fondul raportului juridic dintre parti fara a se pronunța însă asupra acestuia. Pentru acest motiv, verificarea instanței va fi comună pentru cele două condiții și se va baza exclusiv pe susținerile partilor și probatoriul minim administrat în cauză.

În materia drepturilor nepatrimoniale, prin art. 255 C.civ. alin. 1 și 3 se instituie o prezumție relativă simplă a caracterului urgent al măsurii care se solicită a fi dispusă, dacă reclamantul face dovada credibilă ca:

1. dreptul sau nepatrimonial formează obiectul unei acțiuni ilicite
2. acțiunea ilicită să fie actuală sau iminentă și să nu fie în mod evident justificată potrivit art. 75 C.civ.
3. prejudiciul cauzat reclamantului să fie grav
4. măsura care se solicită a fi luată de instanță să nu fie disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate

Instanța reține că reclamantul a afirmat că, prin publicarea fotografiilor și a înregistrării video fără acordul său, i s-a adus atingere vieții private, fiind afectate relațiile de familie și reputație.

Asadar, dreptul nepatrimonial a cărui atingere o invocă reclamantul este dreptul la viața privată, consacrat de art. 26 Constituția României - Viața intimă, familială și privată și art. 8 Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Din perspectiva art. 8 din Convenție și jurisprudenței C.E.D.O., noțiunea de "viață privată" cuprinde elemente care se raportează la identitatea unei persoane, garanția oferită de acest articol fiind destinată, în principal, să asigure dezvoltarea, fără ingerințe, a personalității fiecărui individ în relația cu semenii săi, existând o zonă de interacțiune între individ și terți care, chiar și într-un context public, aparține "vieții private" (Von Hannover c. Germaniei). De asemenea, s-a statuat că dreptul la reputație este un element al vieții private, intrând deci sub protecția art. 8 (Chauvy și alții c. Franței).

Ca temei de drept intern, reclamantul a invocat dispozițiile art. 74 lit. f) și lit. h) C.civ., dispoziții care se analizează prin raportare la dispozițiile art. 75 C.civ., potrivit mențiunii exprese din art. 74 alin. 1 C.civ..

Art. 75 C.civ. stipulează posibilitatea ca, prin liberă exprimare, să se aducă atingere dreptului la viața privată și, implicit, la imagine și la reputație, dar numai în condițiile prevăzute de C.civ. sau de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de jurisprudența Curții Europene.

Cu aplicare la prezenta spate, instanța constată că, în ceea ce privește societatea Jurindex Media, care este administrator al site-ului lujur.ro, fiind asimilat categoriei profesionale a jurnaliștilor, sunt incidente dispozițiile art. 30 Constituția României - Libertatea de exprimare și art. 10 Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Libertatea de exprimare.

În scopul de a circumscrie situația de fapt din prezentul dosar normelor legale precitate, instanța reține că reclamantul susține, în primul rând, că fapta de a publica fotografiile și înregistrarea video pe site intră în categoria atingerilor constând în "difuzarea de știri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie, fără acordul persoanei în cauză" (lit. f) și „utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană" (lit. h).

În același timp, reclamantul afirmă că s-a adus atingere vieții sale private, dreptului la imagine și dreptului la reputație, prin exprimarea folosită în articole, insinuându-se o legătură de natură intimă cu una dintre participantele la eveniment, precum și prin permisiunea acordată cititorilor de a posta comentarii de natură jignitoare.

Instanța consideră că fapta prevăzută la lit. h) nu se regăsește în speta de față, astfel că va analiza argumentele reclamantului exclusiv prin raportare la fapta prevăzută la lit. f).

În ceea ce privește faptul publicării, instanța reține că acesta a fost recunoscut de parată și este un aspect care, de altfel, a fost verificat și în cadrul prezentei proceduri prin accesarea site-ului respectiv.

În ceea ce privește veridicitatea fotografiilor, a înregistrării video și a faptelor în sine (participarea în ziua de 24 martie 2016, în clubul Tunes, la un eveniment social, împreună cu mai multe persoane), din cererea de chemare în judecată și dezbaterile cauzei se desprinde concluzia că acestea nu au fost negate de către reclamant.

În ceea ce privește conținutul fotografiilor și înregistrărilor, în sensul dacă acesta privește viața intimă, personală sau de familie a domnului Danileț, instanța reține că acestea au fost captate într-un loc public (clubul Tunes) unde acesta se afla ca persoană privată, iar nu în exercitarea calității de magistrat sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Asadar, instanța consideră că, din acest punct de vedere, este îndeplinită condiția ca fotografiile să înregistrările să privească viața privată.

În ceea ce privește acordul reclamantului, instanța reține că parata nu a administrat nicio probă care să dovedească faptul că aceasta ar fi obținut, în prealabil, un astfel de acord, verbal sau scris.

Pe parcursul cercetării judecătorești, parata a invocat faptul că fotografiile se aflau pe pagina de socializare a clubului în incinta căruia s-a desfășurat evenimentul, precum și din alte surse ce nu pot fi dezvăluite, iar înregistrarea video a fost preluată de la postul de televiziune Antena 3.

Referitor la apararea paratei conform careia fotografiile s-au aflat pe pagina de socializare a clubului, instanța notează faptul că nu se referă la fotografiile în care reclamantul dansează, respectiv cântă, împreună cu doamna judecator Camelia Bogdan, acesta menționând că prezenta acțiune nu privește fotografiile aflate pe pagina de socializare a clubului, ceea ce înseamnă că instanța poate analiza existența acțiunii ilicite din această perspectivă.

Referitor la apararea paratei conform careia unele fotografii și înregistrarea video provin din alte surse, instanța consideră că preluarea din alte surse a materialelor respective nu echivalează cu existența acordului, nu presupune în mod nemijlocit că sursa originară a primit acest acord și nici nu exonerează de responsabilitate publicatia detinută de parata.

Analizând acest aspect prin prisma dreptului intern, instanța reține că, potrivit art. 76 C.civ. – Presumția de consimțământ – când însuși cel la care se referă o informație sau un material le pune la dispoziția unei persoane fizice ori persoane juridice despre care are cunoștință că își desfășoară activitatea în domeniul informării publicului, consimțământul pentru utilizarea acestora este prezumat, nefiind necesar un acord scris.

Articolul instituie prezumția relativă simplă potrivit careia, deși ziaristul nu a cerut (sau, mai degrabă, nu poate proba că a cerut) în mod expres consimțământul persoanei, se poate trage concluzia, din datele și împrejurările concrete ale modului în care jurnalistul a intrat în posesia informațiilor/ documentelor/ materialelor, că persoana vizată a fost de acord cu divulgarea lor, cu intrarea lor în spațiul public, renunțând astfel la protecția acordată de lege vieții private, demnității, imaginii.

Asadar, prezumția de consimțământ prevăzută de art. 76 C.civ. este aplicabilă doar cu privire la fotografiile existente pe pagina de socializare a clubului, nu și la restul materialelor publicate.

În consecință, nu se poate reține că a existat acordul reclamantului, responsabilitatea paratei cu privire la aceasta atinge adusa dreptului la imagine al reclamantului urmând a fi analizată prin prisma caracterului justificat necesar al acțiunii din perspectiva jurisprudenței C.E.D.O., mai exact a încadrării în ipoteza prevăzută de art. 10 alin. 2 din Convenție.

În ceea ce privește decizia nr. 4519/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I Civilă, instanța precizează că soluția la care s-a ajuns în cauza a fost rezultatul analizei limitelor de exprimare prin raportare tot la art. 10 din Convenție și art. 30 alin. 1 și 6 din Constituție. Asadar, concluzia completului Înaltei Curți nu poate fi aplicată mutatis mutandis în toate cauzele în care încălcarea dreptului la viața privată s-a produs prin publicarea unei informații sau unui material preluat de la o altă publicație.

În ceea ce privește conținutul comentariilor publicate pe site de către cititori, instanța considera că responsabilitatea administratorului unui site în privința acestor comentarii trebuie apreciat de la caz la caz. În consecință, nici hotărârile invocate de reclamant (decizia I.C.C.J. nr. 3216/19.11.2014 și hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza Delfi c. Estoniei) și nici hotărârea invocată de parată (hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete and Index.hu Zrt c. Ungariei) nu reprezintă argumente suficiente per se, fiind necesară administrarea unui probatoriu mai amplu, în baza căruia să se analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile art. 10 alin. 2 în funcție de criteriile stabilite de Curtea Europeană în cauza Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete and Index.hu Zrt c. Ungariei.

În consecință, raportat la probatoriul administrat în prezenta cauză, instanța nu poate considera că reclamantul a produs o dovadă credibilă cu privire la existența acțiunii prejudiciabile constând în permiterea vizualizării comentariilor apreciate de reclamant ca denigratoare.

Ținând cont de argumentația expusă anterior, instanța considera că stabilirea caracterului justificat necesar al acțiunii parate, trebuie analizat din perspectiva „ingerinței” în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare. Cu alte cuvinte, dacă instanța va decide în favoarea adoptării măsurii provizorii, se va produce o limitare a exercitiului dreptului la liberă exprimare în sensul art. 10 alin. 2 din Convenție, în noțiunea de „restrângere” fiind incluse și măsurile provizorii prevăzute de art. 255 alin. 2 C.civ..

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi conformă cu normele europene de drept, „restrângerea” trebuie să îndeplinească cumulativ trei condiții:

- a) să fie prevăzută de o lege internă publică și formulată în termeni clari și preciși astfel încât modalitatea de aplicare a legii să fie previzibilă;
- b) să fie luată pentru a proteja una din următoarele valori: securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau drepturilor altora, împiedicarea divulgării de informații primite confidențial sau menținerea autorității și imparțialității puterii judecătorești
- c) să fie „necesară într-o societate democratică”.

În cazul de față, nu se poate contesta că faptul că ingerința este „prevăzută de lege” și urmărește un scop legitim „apărarea reputației” reclamantului, astfel că trebuie determinat dacă ingerința (măsura provizorie) este necesară într-o societate democratică.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului cu referire la situația magistratilor, presa are un rol esențial într-o societate democratică, însă aceasta nu trebuie să depășească anumite limite, privind în special protecția reputației și a drepturilor altora; cu toate acestea îi revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligațiilor și responsabilităților sale, informații și idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se referă la funcționarea puterii judecătorești (De Haes și Gijssels c. Belgiei). Presa reprezintă într-adevăr unul dintre mijloacele de care dispun responsabili politici și opinia publică pentru a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități conform scopului constitutiv al misiunii care le este încredințată (Prager și Oberschlick c. Austriei). Curtea a arătat că acțiunea instanțelor, care sunt garante ale justiției și care au o misiune fundamentală într-un stat de drept, are nevoie de încrederea publicului. Astfel, este necesară protejarea acestora împotriva atacurilor lipsite de temei, mai ales atunci când obligația de reținere interzice magistratilor să acționeze (De Haes și Gijssels c. Belgiei).

Curtea a reamintit în repetate rânduri că, drept urmare a „îndatoririlor și răspunderilor” inerente exercitării libertății de exprimare, protecția oferită de art. 10 din Convenție persoanelor care, precum parată din prezenta cauză, se implică într-o dezbatere publică este

subordonata conditiei ca partea interesata sa actioneze cu buna-credinta, astfel incat sa ofere informatii exacte si demne de incredere (Radio France si altii c. Frantei, Bladet Tromsø si Stensaas c. Norvegiei). Cu toate acestea, este permis sa recurga la o anumita doza de exagerare, chiar de provocare (Mamère c. Frantei).

Totodata, Curtea a facut referiri in jurisprudenta sa la protectia oferita jurnalistilor care dezbat probleme de interes public, precum si la limitele criticii acceptabile, limite care sunt mai largi in privinta functionarilor publici ori politicienilor decat in privinta persoanelor private (Jeremiov c. Romaniei).

In opinia Curtii, libertatea de exprimare este aplicabila si informatiilor sau ideilor care ofenseaza, socheaza sau deranjeaza, iar pentru a constitui o incalcare a art. 8 din Conventie, un atac impotriva reputatiei unei persoane trebuie sa atinga un anumit nivel de gravitate si sa cauzeze un prejudiciu victimei, prin atingerile aduse dreptului acesteia la respectul vietii private (A. c. Norvegiei).

Aplicand principiile generale mentionate anterior in speta de fata, instanta retine urmatoarele:

Parata a publicat articolele respective in considerarea calitatii reclamantului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, participant la sedinta in care s-a discutat cererea de aparare a reputatiei profesionale formulata de doamna judecator Camelia Bogdan, aceasta fiind persoana care apare ca partenera de dans si de cantat in fotografiile si inregistrarea video publicate pe site. Evenimentul privat la care au participat cele doua persoane, surprins de camerele foto si video, a avut loc in seara zilei in care a avut loc si sedinta C.S.M. respectiva.

Din continutul articolelor analizate se constata ca demersul jurnalistic s-a nascut din aceasta situatie, care a fost interpretata in articolele vizate ca o dovada ca este afectata impartialitatea, ca principiu ce guverneaza activitatea magistratilor.

Asadar, desi critica adusa reclamantului a interferat cu viata sa privata, a facut referire la viata publica a acestuia, respectiv activitatea ca membru al C.S.M., ceea ce ar justifica ingerinta din perspectiva unui interes social general justificat (Sabou si Parcalab c. Romaniei, Cornelia Popa c. Romaniei).

Instanta retine ca art. 10 alin. 2 al Conventiei permite putine restrictii daca sunt vizate dezbateri asupra unor chestiuni de interes general (Lingens c. Austriei, Castells c. Spaniei, Thorgeir Thorgeirson c. Islandei), iar instantele nationale trebuie sa manifeste prudenta in luarea masurilor de natura a descuraja presa de la participarea la discutarea problemelor de interes general legitim (Bladet Tromsø si Stensaas c. Norvegiei)

Instanta constata ca participarea la evenimentul din club, impreuna cu persoana respectiva, reprezinta o informatie factuala veridica, recunoscuta de reclamant, iar aprecierile jurnalistului cu privire la relatia dintre cei doi magistrati si modul in care aceasta a influentat conduita in viata profesionala reprezinta judecati de valoare. Or, demonstrarea corectitudinii acestor judecati este dificila (De Haes si Gijssels c. Belgiei, Harlanova c. Letoniei), mai ales in conditiile in care nu este lipsita de un temei faptic precum in speta de fata (a contrario, Jerusalem c. Austriei).

Astfel cum a retinut si Curtea Europeana, implicarea jurnalistului in mod activ in procedura judiciara reprezinta un criteriu de apreciere a bunei credinte a acestuia, in sensul ca a initiat demersul convins de existenta unei probleme de deontologie profesionala a reclamantului (Cornelia Popa c. Romaniei; a contrario, Cumpăna si Mazare, Stangu si Scutelnicu, Ivanciuc c. Romaniei, Titei c. Romaniei).

De asemenea, instanta retine ca opinia jurnalistului a fost exprimata intr-un limbaj care nu a fost injurios si denigrator, chiar daca mesajul a fost insinuant, lasand loc la interpretari cu privire la natura relatiei dintre cei doi magistrati. Insa, asa cum instanta a mentionat anterior,

Curtea Europeană a statuat că este permisă folosirea de către jurnaliști a unei „doze de provocare” (mutatis mutandis *Cornelia Popa c. României*, *Dalban c. României*).

Pentru aceste motive, instanța consideră că parata nu a depășit limitele dreptului la liberă exprimare astfel cum sunt trasate prin jurisprudența C.E.D.O., astfel că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 255 alin. 3 privind obligativitatea constatării inexistenței caracterului justificat al acțiunii (demersul jurnalistic) din perspectiva art. 75 C.civ.

În baza considerentelor expuse anterior, instanța urmează să respingă ca neîntemeiată acțiunea de față.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată cererea privind pe reclamantul **DANILEȚ VASILICĂ CRISTI**, cu domiciliu ales la C.A. Gcamăn Antoanela Cătălina în _____ în contradictoriu cu pârâta **SC JURINDEX MEDIA SRL**, cu sediul în sector 2, București, str. _____

Cu drept de apel în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Sectorului 2 București.

Pronunțată, astăzi, 05.04.2016, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței conform art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

PREȘEDINTE,
Roxana Mihaela Duma

GREFIER,
Irina Maria Tatar

JUDECĂTORIA SECTORUL 2 BUCUREȘTI
SECTIA CIVILĂ

Dosar nr. 9442/300/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Aprilie 2016

Completul compus din:

Președinte Roxana Mihaela Duma

Grefier Irina Maria Tătar

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamantul **DANILEȚ VASILICĂ CRISTI**, în contradictoriu cu pârâta **SC JURINDEX MEDIA SRL**, având ca obiect ordonanță președințială obligația de a face

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare a cauzei, au răspuns reclamantul, prin avocat Geamănu Antoanela Cătălina, cu împuternicire avocațială la fila 20 dosar, pârâțul prin administrator Savaliuc Ovidiu-Răzvan și asistat de avocat Arizan Marius Andrei, care depune împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul dosarului, stadiul procesual și modul de îndeplinire al procedurii de citare și faptul că s-a depus la dosar la data de 01.04.2016, cerere modificatoare/completatoare.

Apărătorul reclamantului arată că a depus o cerere modificatoare/completatoare raportat la faptul că, de la depunerea cererii de chemare în judecată și până la prezentul termen de judecată, pârâta a mai publicat un filmuleț și alte postări, depunând CD ul cu conținutul acestuia și planșe fotografice. Totodată, înmânează apărătorului pârâtei un exemplar al înscrisurilor și CD ului conținând înregistrarea video.

Instanța pune în discuția părților competența.

Apărătorul reclamantului arată că, față de sediul pârâtei, care este în sectorul doi, apreciază că Judecătoria Sectorului 2 București este competentă material, teritorial și funcțional să soluționeze prezenta cauză.

Apărătorul pârâtei apreciază că Judecătoria Sectorului 2 București este competentă să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, fiind ținută ca, la primul termen de judecată cu părțile legal citate, să-și verifice din oficiu competența, în temeiul art. 998 alin. 1 din Noul C.proc.civ., raportat la art. 94 pct. 1 lit. h din Noul C.proc.civ. și art. 107 alin.1 din Noul C.proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să judece prezenta cauză.

Nemai fiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul pe probe:

Apărătorul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar și audierea în ședință publică a CD ului pentru a se vedea că filmul nu este un film postat de reclamant. Față de împrejurarea că filmul nu este luat cu acordul reclamantului, fiind făcut ilegal, este incidentă practica CEDO care spune că aceste filmări sunt interzise și nu intră în exercitarea dreptului de exprimare liberă.

Apărătorul pârâtei consideră că se impune vizionarea CD ului respectiv în prealabil, având în vedere că s-a depus o cerere modificatoare/completatoare și solicită acordarea unui termen pentru a lua la cunoștință de modificarea cererii, fiind depusă în ședință publică la acest moment și nu i-a fost comunicată.

Apărătorul reclamantului arată că se opune amânării cauzei, având în vedere urgența cauzei și faptul că a depus cererea modificatoare/completatoare la data de 01.04.2016 și nu

din vina sa nu a fost comunicată părâtei, neavând nici un fel de legătură cu domnul avocat pentru a o putea comunica și putându-se lăsa dosarul la a doua strigare pentru a da posibilitate apărătorului părâtei să ia cunoștință de conținutul cererii modificatoare/completatoare.

Apărătorul părâtei susține faptul că cererea de chemare în judecată a fost comunicată vineri și raportat la disp. art. 159 raportat la art. 160 C.pr.civ., se poate stabili un termen mai scurt de 5 zile, precum și raportat la 199 C.pr.civ., dar față de împrejurarea faptului că s-a depus o cerere modificatoare, partea are dreptul de a-și formula apărări, iar, potrivit disp. art. 199 C.pr.civ., odată cu citafia se comunică cererea și înscrisurile, întâmpinarea nefiind obligatorie în această situație, dar trebuind să aibă posibilitatea de a-și formula apărări pe cererea completatoare.

Apărătorul reclamantului arată că a depus vineri cererea completatoare, față de publicarea în continuare a altor articole, poze și înregistrări de către pârâtă pe data de 30.03.2016.

Apărătorul părâtei arată că nu cunoaște conținutul articolelor publicate de către pârâtă, dar, față de împrejurarea că reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată și a depus probe noi, apreciază că se impune acordarea unui termen pentru a-și formula o apărare corespunzătoare.

Apărătorul reclamantului arată că, în momentul în care dl. avocat a fost angajat, pârâtul trebuia să-i asigure înscrisurile, nefiind decât o completare cu alte articole și o dezvoltare în ceea ce privește temeiurile de drept ale cererii de chemare în judecată pe care nu le-a modificat, doar a invocat dispoziții CEDO pe care nimeni nu poate să invoce că nu le cunoaște. Astfel, arată că este de acord a se lăsa prezentul dosar la o nouă strigare pentru a da posibilitate dlui avocat să ia cunoștință de conținutul cererii modificatoare/completatoare. Mai arată că, și așa, datorită faptului că s-a dat cu citarea părților, s-au mai publicat 2 articole, reclamantul solicitând judecarea cauzei fără citarea părților.

Instanța apreciază că nu este o cauză care necesita a se da fără citarea părților, apreciind că nu era un pericol social care să impună o astfel de măsură.

Apărătorul reclamantului arată că datorită citării părților, pârâtă a mai publicat alte 2 articole și acordându-se un alt termen, mai pot apărea și alte articole.

Apărătorul părâtei arată că a încheiat contractul de asistență juridică cu pârâtă, la prezentul termen de judecată.

Reprezentatul părâtei, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan, arată că nu a apucat să discute cu apărătorul său, solicitând un termen scurt de câteva zile pentru a produce și jurisprudența necesară de la Inspecția Judiciară, pentru a arăta că există foarte multe cazuri similare de magistrați care au ieșit cu părțile după proces și care au fost sancționați disciplinar.

Instanța dispune lăsarea cauzei la o nouă strigare pentru a da posibilitate părâtei să-și formuleze apărări, având în vedere și faptul că urmează să amâne pronunțare pentru 24 ore.

La strigarea la ordine, la apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamantul, prin avocat Geamănu Antoanela Cătălina, cu împuternicire avocațială la fila 20 dosar, pârâtul prin administrator Savaliuc Ovidiu-Răzvan și asistat de avocat Arizan Marius Andrei, cu împuternicire avocațială la fila 33 dosar.

Apărătorul părâtei depune un set de înscrisuri constând în fotografii și postări de pe pagina de facebook a clubului respectiv, comunicând un exemplar și apărătorului reclamantului.

Apărătorul reclamantului a arătat că, în perioada de 2 ore, când s-a lăsat cauza la ordine, pe pagina www.luiju.ro, au apărut alte 2 publicații și, de asemenea, niște suspiciuni în legătură cu imparțialitatea Judecătoriei Sectorului 2 București.

Instanța deliberază asupra probelor solicitate de părți și încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar și cele depuse la prezentul termen de judecată, iar pentru reclamant și înregistrarea depusă pe CD, în măsura în care instanța va constata că aceste înregistrări se referă la obiectul cauzei, va fi luat în considerare, în interpretarea coroborată

întregului probatoriu, apreciind în raport de dispozițiile art. 258 raportat art. 255 alin. 1 Noul C.pr.civ., ca fiind pertinente, concludente și utile soluționării cauzei.

Totodată, instanța înainte de discutarea condițiilor de admisibilitate și temeiniciei cererii de ordonanță președințială formulată, pune în vedere apărătorului reclamantului să indice temeiul de drept substanțial.

Apărătorul reclamantului precizează că temeiul de drept substanțial îl reprezintă disp. art. 255 alin. 2 Noul C.civ și art. 74 Noul C.civ. De asemenea, invocă jurisprudența CEDO care este izvor de drept în ceea ce privește criteriile de apreciere a încălcării dreptului la viață privată al reclamantului.

Instanța apreciază că jurisprudența nu constituie temeiul de drept al acțiunii, ci este luată în considerare în susținerea acestuia, având în vedere că norma internă se interpretează prin prisma dreptului european.

Apărătorul reclamantului arată că este în susținere, dar este izvor de drept, precum și prevederile art. 996 C.pr.civ.

La interpelarea instanței, apărătorul reclamantei arată că disp. art. 74 Noul C.civ., privesc protejarea vieții intime și private, iar lit. h este vis-a-vis de relația unei persoane.

Instanța constată că încălcarea acestei obligații se referă la instituirea unui interdicții de a nu aduce atingere acestor drepturi patrimoniale.

Instanța pune în vedere apărătorului reclamantei să indice modalitatea în care se aduce atingere acestor drepturi cum se susține.

Apărătorul reclamantului arată că, dacă se aduce atingere acestor drepturi nepatrimoniale, instanța de judecată poate să limiteze dreptul pe care art. 75 C.Civ. îl prevede în sensul că instanța trebuie să arate până unde este limita liberei exprimări și până unde se aduce atingere acestor drepturi. Arată că nu este vorba numai despre persoane private, fiind vorba și despre persoane fizice. De asemenea, arată că mai este incidentă în cauză și Rezoluția 1003/1993 care se referă la drepturile jurnaliștilor, potrivit căreia difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, art. 4 prevede că trebuie asigurată prin mijloace adecvate de verificare și de demonstrare. În cazul de față, afirmațiile făcute în aceste articole, pe lângă faptul că sunt denigratoare, nu aduc nicio probă, fiind vorba de suspiciunea sau afirmarea unei relații între dl. Danileț și o colegă de a sa. Totodată, arată că reclamatul a fost prejudiciat și de comentariile care sunt postate și care le-a depus la dosar, având în vedere că prin Hotărârea CEDO Delfi vs Estonia din 2013 și prin Hotărârea Î.C.C.J. nr. 3216/19.11.2014 se arată că și comentariile postate pe site-uri sunt tot în responsabilitatea administratorului site-ului, respectiv proprietarului acestuia. Mai invocă ca bază juridică și art. 30 alin. 6 din Constituția României care arată că libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea ca parte a vieții particulare a unei persoane și nici dreptul la propria imagine, iar art. 30 alin. 8 din Constituția României spune că răspunderea pentru orice postare în presă, care ar fi susceptibilă să aducă acte de prejudicii, aparține proprietarului site-ului.

Instanța arată că, aparte aceste două articole care consacră interdicția, reclamantul trebuie să indice aspectele care ar conduce la concluzia că a fost săvârșită o faptă ilicită, așa cum s-a susținut în prezenta cauză, ceea ce înseamnă că temeiul de drept material.

Apărătorul reclamantului arată că obiectul cererii este ordonanță președințială și nu analiza cauzei pe fond, întemeiată de disp. art. 255 C.Civ.

Instanța apreciază necesar a avea un punct de la care să plece în analiza dosarului, respectiv să "privească" situația de fapt, acesta fiind motivul pentru care a solicitat reclamantului precizări.

Apărătorul reclamantului arată că disp. art. 255 C.Civ. dă posibilitatea introducerii unei acțiuni de ordonanță președințială, înainte de a introduce acțiunea de fond.

Instanța acordă cuvântul pe admisibilitatea și temeinicia cererii privind ordonanța președințială:

Apărătorul reclamantului arată că a formulat o cerere de ordonanță președințială întemeiată pe disp. art. 255 C.Civil, solicitând instanței să se stopeze publicarea articolelor, pozelor și înregistrărilor publicate de site ul www.luju.ro, retragerea acestora și să nu mai se publice, deoarece sunt 4 articole publicate, în care se prezintă lucruri care aduc atingere vieții publice, deoarece sunt 4 articole publicate, în care se prezintă lucruri care aduc atingere vieții personale și reputației dlui magistrat Cristi Danileț. Cu privire la caracterul provizoriu al cererii de ordonanță președințială, precizează că este stabilit de art. 255 C.Civ. în sensul că solicită luarea măsurii până când va introduce acțiunea pe fond, urmând a se stabili un termen de către instanță, iar acțiunea de fond va fi o acțiune în daune rezultate din fapte cauzatoare de prejudiciu, respect calomnie prin presă. Cu privire la caracterul urgent arată că a pornit o campanie ce este în derulare care are același obiect în sensul că, deși a notificat pârâta să nu publice despre reclamant, a ajuns de notorietate faptul că reclamantul face obiectul preferat al www.luju.ro, dar în ceea ce privește strict acest lucru, s-au publicat deja 4 articole, chiar și după introducerea acțiunii și continuă a se publica articole denigratoare care privesc viața intimă și privată a reclamantului și, de asemenea, aduc atingere reputației acestuia de magistrat, precum și justiției, în general, deoarece articolele fac referire la decăderea magistraturii, cazuri patologice, nefiind vorba doar de reputația reclamantului, ci și de reputația extinsă a întregului corp al magistraților. De asemenea, arată că s-au adus mari atingeri onoarei, demnității și imaginii, prin publicarea, fără acordul reclamantului, a unui filmuleț, după ce, anterior, s-a amenințat că va fi publicat acest filmuleț care a avut 20.000 de vizionări până în prezent și, nu în ultimul rând, faptul că i-au folosit imaginea fără a-i cere acestuia acordul. Arată că pârâta a depus la dosar acele poze postate de club, dar reclamantul nu vorbește de acele poze preluate de pe site ul celui club, ci de filmulețul care a fost filmat ilegal și de fotografii făcute ilegal și care pot fi observate de pe site, întrucât pozele originale au o anumită acuratețe, iar pozele preluate nu sunt atât de clare, fiind puse frânturi video. De asemenea, republicarea de mai multe ori a filmulețului care a fost preluat și s-au făcut diverse insinuări despre dna judecător Carmen Bogdan care a condamnat o persoană și că de aceea există un interes mare. Totodată arată că reclamantul este căsătorit din anul 2001 și pârâta a afirmat că ar fi avut o relație intimă cu această dna judecător, că au fost plecați împreună, că au fost finanțați de Soroș, că dna Carmen Bogdan se privea languros în ochii reclamantului, apreciind că propriu zis se induce ideea clară a unei relații extraconjugale, iar aceasta este o atingere gravă a vieții private a dlui Danileț. De asemenea, solicită a se avea în vedere, când s-au desfășurat această întâlnire, doar între magistrați, fiind vorba de 20 de magistrați, nu au existat avocați, interlopi sau ale persoane de acest gen la o astfel de întâlnire pentru a crea suspiciuni, deci a fost vorba de niște magistrați care după terminarea programului au ieșit într-un club, în care a fost organizat Karaoke și faptul că se comentează și suspicionează că, în conformitate cu Statutul Magistraților, nu ar fi avut dreptul să iasă. Totodată arată că dna magistrat Camelia Bogdan a cerut să-i fie apărată reputația și nu a fost într-o comisie disciplinară și după ce ar fi fost judecată, magistrații au ieșit să se serbeze, iar cererea formulată la CSM a fost respinsă. De asemenea, arată cu privire la comentarii de pe site faptul că, administratorului site ului a promis că toate postările vor fi cenzurate, ceea ce este și obligația acestuia, lucru care nu s-a întâmplat, comentariile fiind redactate în exclusivitate și de la cele mai abjecte înjurături până la cele mai mari jigniri. Arată că personal, a vrut să posteze ca simplu cetățean pe pagina www.luju.ro și nu i-a fost permis pentru că ar fi fost în favoarea dlui Danileț, considerând că avea tot dreptul din lume. De asemenea, solicită a se avea în vedere gravitatea acestui lucru, faptul că, în mai puțin de 2 săptămâni, are de a face cu 4 articole publicate și astăzi, deoarece nu s-a obținut un termen, a apărut că Judecătoria Sectorului 2 București, influențe, etc. aceasta intrând în modul operant al acestei publicații, apreciind o rea credință a pârâtei, înainte de a aștepta hotărârea unei instanțe judecătorești. Totodată, solicită a se avea în vedere la producerea prejudiciului, faptul că, în primul rând dl. magistrat Cristi Danileț este membru al CSM, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, este un judecător care are și doctoratul în drept, este o personalitate în lumea

juridică, implicându-se în mai multe proiecte cunoscute și pârâtei și criticate de către aceasta, fiind și formator I.N.M., este o persoană onestă, implicat și care și-a făcut o carieră. Astfel, apreciază că prin această campanie care se duce împotriva sa, s-a ajuns la absurdul situației de a nu mai putea merge într-un club sau într-o locație, în timpul său liber, deoarece poate fi surprins cu colege cu care să danseze sau să cânte, fapte pe care nu le neagă dar, de aici, până a ajunge la publicii „zână dreptății în ochii lui Danileț” la faptul că „s-a antepunat” deși se judecase înainte, la a se face aprecieri insidioase că se cunoaște intim cu acea persoană. Mai arată, cu privire la redarea filmului, faptul că, se va difuza pe luju.ro dar, iar în final, s-a difuzat pe Antena 3 într-o emisiune „Sinteza zilei” de mare audiență considerându-se că, preluarea filmului de la Antena 3 îi exonerează de răspundere, fiind o ipoteză greșită, deoarece CEDO deja, ca și Î.C.C.J., în cauza Tănăsioaia Versus România, Tanas Versus Estonia, a stipulat foarte clar că preluarea, chiar dacă este de interes general, nu exonerează pe cel care a preluat responsabilitățile sale, dacă a adus atingere reputației unei persoane, punând în pericol drepturile acesteia. De asemenea citează cauza Radio France Versus Franța din 2004, în care CEDO arătat clar că, ziariștii sunt ținuți de aceleași îndatoriri când redau și conținutul altor articole date în alte publicații, chiar dacă a fost reluat identic, menținându-se obligația de a se respecta dreptul la o bună reputație prevăzut în art. 8 CEDO, dar și dreptul prevăzut în art. 74 Noul Cod Civil. Mai arată că a înțeles pe de site luju.ro cum consideră pârâta să se apere, cu privire la dreptul la liberă exprimare, fiind clar că până și CEDO a arătat că dreptul la liberă exprimare, nu este un drept absolut, este un drept care trebuie exercitat nu ca un abuz de drept, iar justiția poate să impună limitări. Astfel, există cauza Cornel Vadim Tudor Versus România din 2006, în care cazul unei persoane publice, respect un senator, care a fost făcut: „om de nimic, gâgă...” s-a aplicat o despăgubire de 75.000 lei, hotărâre atacă la CEDO și respingându-i-se. De asemenea, în cauza Lighens contra României din 1986, aceeași poziție, în sensul că art. 10 alin. 2 din Convenție, presupune îndatoriri și responsabilități aplicabile jurnaliștilor, când este vorba de un interes general nesemnificativ, iar în cazul de față, faptul că dl. Danileț a dansat cu acea colegă, înțelege că reprezintă interes doar pentru o anumită parte a presei care trebuie să arate că două persoane, fac parte dintr-un complet, dintr-un sistem paralel al magistraților care sunt în stare „să facă .. să dragă...” și arată că nu a spus nimic la acest lucru, ci doar că a susținut că formațiile, nimic măcar nu vîzau un interes general, calitatea dlui Danileț și a unei judecătore cu care a dansat de magistrați, se rezumă la statul lor de magistrați, iar faptul că a cântat și a dansat cu mai multe colege (dar nu s-a spus acest lucru), într-un club cu o colegă a sa, nu înțelege în ce fel ar putea leza statului acestuia de magistrat, întrucât atunci chiar s-ar ajunge la paroxism. Totodată, în ceea ce privește art. 10 alin. 2 din convenție, arată că, orice drept presupune o obligație corelativă, iar în baza acestui articol s-a făcut rezoluția 1003/1993, privind etica jurnalistică care este un temel de drept și care stabilește suplimentar că drepturile și obligațiile juridice, stabilite de normele juridice interne, presa, mai are ca și responsabilitate, etica față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual când, informarea și comunicarea joacă un rol major în probarea atitudinii persoanelor și a cetățenilor. Mai arată că toate aceste aspecte au fost stabilite de jurisprudența românească, respectiv Decizia 4590/15 iunie 2012 a Î.C.C.J., în care s-a arătat tot într-un proces similar, faptul că trebuie să se respecte și să se analizeze dacă au fost într-adevăr încălcate imaginea și viața privată, nu la modul absolut, nu putem afirma pe libertatea presei absolut orice, iar când cineva vrea să posteze un mesaj pozitiv, nu este postat. De asemenea arată, în ceea ce privește criteriile, în baza cărora CEDO a apreciat, menționează anumite criterii în cauza Actes Springer Versus Germania din 2012, contribuția la dezbateră în interes general, în cazul de față este 0, deci în arară de o bărfă este o, întrucât nu s-a întâmplat nimic de interes general, în sensul că țara ar fi aflat ceva, fiind vorba pur și simplu de un om care cântă cu o altă doamnă care dansează. Cu privire la gradul de notorietate al persoanei arată că dl. Cristi Danileț, într-adevăr și datorită luju.ro, este o persoană de notorietate care este demnitar al statului prin Legea CSM un al

treilea criteriu este comportamentul anterior al publicație față de acea persoană, în situația în care dl. Danileț a notificat pârâta să nu mai publice niciun material cu persoana sa, încă din 2012 și până ce și această notificare a fost publicată. Astfel arată că pe calea ordonanței președințiale a solicitat sistarea acestei apariții, fără a cere prejudicii, respect să se stopeze aceste postări care afectează nu numai pe dl. Danileț ci și pe ceilalți magistrați care s-au aflat în bar și care, bineînțeles sunt top pe acolo și nu doresc să fie dați publicității. Mai arată că, nu este o problemă faptul că s-a postat pe clubul respectiv, putându-se face o plângere a decența părților și comentariile făcute: „că se uita unul în ochii altuia, erau pierduți, cântau Strangers in The Night ...” Cu privire la criteriul comportamental, la forma articolului, arată că, de fiecare dată este rușu/dezvăluiri din justiție/cazuri patologice, iar ca titlu decăderea magistraturii pentru că doi magistrați au dansat într-un club și la karaoke, în această situație apreciind că toți magistrații ar trebui să stea închiși în casă, dar fără a avea siguranța că și în casă nu există riscul de a fi filmați. Astfel arată că ideea de cazuri patologice și exprimarea „neprihănită zeită a justiției Camelia Bogdan, se pierdea la dans în brațele lui Vasiliță”, apreciind o mare bătaie de joc, cu repercusiuni asupra imaginii dlui Danileț, asupra onoarei acestuia și a vieții private a acestuia, putându-se ajunge și cazul ca soția acestuia să poată lua de bune aceste lucruri, fiind chiar publicat/comentat într-un dintre articole, exprimarea că: „în locul soției, vine acasă Danileț și zice mai vreau o judecătoare, că eu asta îmi aranjez eu treburile și nevastă ajută-mă pentru că dacă sporesc eu îmi mai dau și tie...” apreciind că sunt menționate niște lucruri și nu știe la ce se referă acea cenzură, având în vedere că s-a susținut că toate comentariile ce urmau a fi postate, ar fi fost cenzurate, putând ca oamenii să –și spună tot ce aveau să-și spună, dar într-un mod respectuos și fără a aduce atingere demnității, onoarei acestuia. În ceea ce privește forma articolului, ultimul criteriu prevăzut de CEDO, modul de a obține informații este făcut fără acordul părților, apreciind că filmarea a fost făcută ilegal. De asemenea pozele(nu cele de pe site), nu sunt publicate cu acordul reclamantului, iar în situația în care ar fi fost luate de pe site, tot trebuia să ceară acordul reclamantului de a le posta, or și dreptul la propria-i imagine, i-a fost încălcat. Mai mult decât atât, cele scrise (f.6), pârâta a susținut că va da filmări, acestea dându-se la Antena 3, într-o emisiune în direct, cu critici ca: „nesimțit, iz romantic, ...”, pe lângă faptul că acestor articole, prejudiciile este cu atât mai mare, cu cât articolele au fost foarte vizionate, peste 20.000 vizionări, zeci de comentarii. Astfel trebuie avut în vedere faptul că se aduce atingere și atât vieții intime, imaginii și onoarei dlui Danileț, cât și reputației sale de judecător, precum și reputație magistraților, în general. Cu cheltuieli de judecată, pe cale separată.

Apărătorul pârâtei solicită a se reține cu privire la urgenta, raportat la disp. art. 256 C.pr.civ., în situația în care se admite cererea, să se stabilească un termen de maxim 30 de zile pentru introducerea acțiunii pe fond. În cea ce privește acea aparență în drept, arată că raportat la art. 1357 C.od Civil, orice faptă ilicită care creează un prejudiciu, nu obligă pe cel care a făcut-o, să despăgubească. Așa se raportează la art. 10 alin. 2 din cerere care stabilește niște situație de excepție în care libertatea de exprimare consacrată de art. 10 alin. 1 poate fi restrânsă, cu condiția ca: „interesul să fie legitim, în timp ce se află într-o societate democratică, etc.”. Astfel pornind de la conținutul articolului trebuie avută în vedere următoarea situație, respectiv că aceste articole, din punctul său de vedere, nu vizează viața personală a dlui Danileț, nefiind singurul magistrat care merge în club, ci evenimentul din 24.03.2016, îl reprezintă când, dna Camelia Bogdan, în cadrul plenului CSM, din a cărei componență făcea parte, a făcut parte și dl. Danileț și, astfel cum se menționează din articolul din 29.03.2016, chiar bolduit cu roșu pe site ul ruju.ro, s-a precizat că acest demers nu interesa viața personală a dlui Danileț, ci faptul că acesta s-a întâlnit, ulterior propunerii acelei Hotărâri de către CSM, cu unul dintre membrii plenului care nu a făcut o declarație de abținere în acest sens, deși dna judecător Camelia Bogdan, în cadrul ședinței de plen a solicitat mai multor magistrați din plen, de a se abține, în caz contrar, urmând a-i recuza și,

având în vedere că exista o relație de amicitie între dl. Danileț și dna judecător Camelia Bogdan, cum se poate observa din conținutul fotografiilor respective, avea obligația de a se abține, acesta fiind scopul demersului, nici măcar calitățile vocale ale dlui Danileț sau ce cluburi frecventează acesta. Cu privire la comentariile ce au fost postate arată că, într-adevăr există cauza Belgiei, hotărâre care a fost atacată la Marea Cameră și care s-a respins, dar ceea ce se uită este faptul că în 02.02.2016 s-a dat Hotărârea Maghiar și Index contra Ungariei care spune că: „existența unor proprietari de site-uri web care permit postarea de comentarii, nu duce automat la răspunderea acestora, în cazul în care site-ul respect funcționează în baza unui disclaimer care există pe site-ul luj.ro și, dacă există posibilitatea ștergerii comentariilor, pretins defăimătoare, la solicitarea persoanei vizate, în speță dl. Danileț, în această situație există o răspundere civilă delictuală, în acest caz. Astfel, arată că, în atare situație, cauza a venit tocmai să repare ceea ce a făcut Delfi contra Estoniei rămasă definitivă în aprilie 2016, iar în această situație dl. Danileț nu a venit, în prealabil, cu o notificare să spună că este deranjat de acele comentarii și să solicite scoaterea acestora de pe site, neexistând nicio dovadă în acest sens, în atare situație putându-se reține culpa administratorilor site-ului luj.ro. În ceea ce privește cauzele invocate, respectiv Radio France Verasus Franța din 2004 arată că este vorba de un subprefect care a fost acuzat că a participat la transportare unor eroi în 1942, iar directorul unui post de radio, a luat și nu a prezentat informația reală, ceea ce nu este cazul de față, în speță fiind prezentat faptul că dl. Danileț împreună cu dna Camelia Bogdan și alte persoane, după ședința de plen de la CSM, când, dl. Danileț făcând parte din plenul respectiv, s-au dus împreună și au petrecut, nefiind nicio distorsionare a adevărului. În ceea ce privește cauza Lighens contra României din 1986, arată că jurnalistul a câștigat și nu știe de ce a fost invocat și arată că în acea speță, un jurnalist a făcut o serie de afirmații calomnioase asupra unui funcționar public numit Kassler și care a fost condamnat de Curtea de Apel din Viena definitiv, iar ulterior persoana a formulat o cerere la CEDO unde, i-a fost admis apelul și constata încălcat art. 10 alin 1 din CEDO, unde s-a avut de-a face cu afirmații grave (persoană imorală, decăzută ...), dar s-a apreciat la afirmațiile și comportamentul funcționarilor respectivi. În ceea ce privește cauza Springer care era o editură din Hamburg, arată că, s-a relatat doar o anumită situație, respectiv viața unui actor care, prins la Festivalul de bere de la Munchen, având droguri asupra lui, a fost fotografiat în timpul vieții sale private, în timpul liber, dar acele elemente, Cum a convins Curtea, după ce editura Springer a fost condamnată de instanțele din Hamburg definitivă, s-a reținut de către curte, faptul că, afirmațiile făcute și pozele date, cu privire la acel actor, care tocmai interpretase și rolul unui comisar, au vizat, nu numai natura penală a procesului. Astfel, arată că și în aceste articole, site-ul luj.ro, prin reprezentanții lor, nu i-a interesat relația dintre părți, ci faptul că aceea prezintă în Consiliul Superior al Magistraturii, a dlui Danileț, dacă aceea ta făcea o cerere de abținere, nu exista nicio problemă în acest sens. Mai mult, faptul că dl. Danileț se cunoaște cu dna Camelia Bogdan, este de notorietate dacă se citește pe blogul dlui Danileț unde se spune că acesta a participat în 2008, în Statele Unite la un program similar cu dna Camelia Bogdan și precizează acolo toate aspectele astfel că relația dintre părți este una de amicitie, nimeni nu a susținut faptul că ar fi fost vorba despre o relație intimă între aceștia. Faptul că modul de prezentare, uneori, poate fi considerat mai acid și se regăsește este în cauza Virban contra României care precizează că există o mică doză de exagerare care se raportează la situația de fapt în care, dna Camelia Bogdan vine și recuză pe toată lumea, inclusiv pe președintele CSM-ului care a dat șansa de a nu recuza, prin a se abține, iar dl. Danileț cu care dna Camelia Bogdan era în relații de prietenie, nu a făcut acest lucru, acesta fiind demersul jurnalistic. Totodată arată că există o Hotărârea nr. 13/2002 a Consiliului Superior al Magistraturii, urmând a se aprecia în ce măsură este aplicabilă speței de față în care un magistrat a soluționat o cauză, iar prin Hotărârea nr. 14/2004 Î.C.C.J. s-a reținut că acest acesta este un comportament reprobabil și nu poți crede în actul de justiție în momentul în care magistratură care s-a dat o hotărâre se întâlnește cu partea respectivă și discută

anumite aspecte. În ceea ce privește spețele pronunțate de către Curtea Europeană cu privire la activitatea magistraților există cauza Sabău și Părcălab contra României, în care se precizează foarte clar atitudinea magistraților, chiar în afara justiției, car epos să constituie o preocupare a presei și să contribuie la dezbaterea unor probleme privind funcționarea justiției și a moralității celor care sunt garanții ei. Dacă nu ar fi atâtea spețe în care se precizează, din punctul său de vedere activitatea magistratului, fiind chestiuni ce exced interesului general, în speța de față, pozele respective, faptul că primul care acceptat să i se facă poze și să fie publicate a fost chiar parte din acest dosar, în club fiind băieți care fac poze și dacă vrei să ai amintire, iar în acel moment trebuie să fi sigur că acele poze vor fi puse pe site ul clubului, fiind publice, cu posibilitate accesării de oricine, ceea ce s-a întâmplat în cazul dlui Danileț, fiind reprezentat inclusiv pe pagina sa de facebook cântând, iar dacă era atât de vătămat în încălcarea vieții private, nu-și publica acele fotografii pe pagina sa. Mai mult decât atât arată că dacă dl. Danileț nu s-ar fi lăsat să fie fotografiat, nimeni nu i-ar fi făcut fotografii dacă spui că nu vrei. De asemenea, arată că, pe pagina de facebook a Clubului Turnes sunt postate mai multe fotografii de la evenimentul respect, inclusiv cele cu dna judecătoarea Camelia Bogdan. Totodată, arată că, există o cauză în materia CEDO care spune că în situația în care faptele sunt cunoscute publicului, nu mai există acel prejudiciu, acea vătămare, întrucât toate acestea au fost puse la dispoziția publicului, inclusiv de către părțile din dosarul respectiv, prin acceptul de a li se face fotografii, acestea știind că sunt funcționari publici, cu atât mai mult cu cât, dl Danileț știind foarte bine, întrucât a mai fost subiect al presei. Mai mult decât atât arată că fotografiile nu au fost făcute de către luj.ro pentru a-i fi imputat ceva, iar un eventual prejudiciu, în pipăirea fondului, nu a fost dovedit și nu există o minimă dovadă de existență a prejudiciului, iar problema este altă, în sensul că, toată presa a preluat acele fotografii și ca să existe necesitatea urgenței luării acestei măsuri, indiferent dacă se va lua o măsură împotriva părții, fotografiile tot vor rămâne de site uri. Totodată, arată că, fotografiile nu au fost efectuate de luj.ro ci au fost preluate altfel, în aceste condiții nu poate fi pipăit fondul și nu există o aparență de drept, nefiind îndeplinite condițiile răspunderii delictuale, fapta ilicită, din punctul său de vedere, nu există. Mai mult, arată că reclamantul avea obligația să-i facă o notificare pe care nu a făcut-o. În cauza Maghiar Index contra Ungariei se spune clar că faci notificare și dacă nu se retrag comentariile și injuriile, partea ar și vinovată prin săvârșirea unei culpe. Cu privire la faptul că nu se poate posta, arată că, se poate posta. Astfel apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale solicitând respingerea cererii, ca atare.

Apărătorul reclamantului arată că s-a susținut faptul că nu a fost notificată părțile, iar dl. Danileț deoarece campania datează din 2011, a notificat în 2012 părțile prin care a solicitat să nu i se mai publice nimic, iar această notificare este valabilă inclusiv pentru prezentul dosar. În altă ordine de idei vis-a-vis de postări, personal a comentat în numele său pe pagina luj.ro și nu s-a postat, reclamantul luând legătura cu dna Anghelescu și i s-a spus că nu se poate retrage acele postări. Astfel arată că, dacă s-ar fi scris un articol cum a vorbit dl avocat astăzi, nu ar fi avut nicio problemă, însă problema este că există afirmații care jignitoare. La ce s-a referit dl. avocat al părții, arată că, tot instanța de judecată poate aprecia și în cauza citată de dânsul, dacă comentariile publicate (nefiind exonerate printr-o simplă notificare) și că jurisprudența în plus, în afară de Asta și că nu s-a referit în jurisprudența invocată, la cazuri în sine și la ce s-a reținut în considerente pentru că acelea sunt obligatorii pentru instanță, u sunt obligatorii cazurile cum au fost și ce s-a întâmplat cu el. Prin urmare, apreciază că, nu a ceru un prejudiciu material, respect daune, a solicitat să nu mai fie postate materiale pe luj.ro.

Instanța constată că reclamantul a invocat ca prejudiciu lezarea imaginii și reputației.

Apărătorul reclamantului arată, în ceea ce privește susținerea că dl. Danileț făcând pozele acelea de către Clubul Tunes, s-a expus preluării, arată că reclamantul și-a dat acordul să pozeze, dar nu a pozat cu dna Camelia Bogdan și nici când au cântat și nici separat.

Problema este că nu s-au dat doar aceste fotografii, ci s-au dat alte fotografii, tocmai ca să se inducă o relație între cei doi.

Instanța, față de împrejurarea că s-a susținut de către pârâtă că nu au fost făcute de către reprezentanții luju.ro., în scopul stabilirii provenienței fotografiilor, adresează reprezentantului pârâtei solicitarea de a menționa cine a făcut fotografiile și de unde au fost preluate.

Apărătorul pârâtei arată că așa cum rezultă și din imagini, arată că fotografiile au fost preluate de la celelalte anumite publicații (Jurnalul.ro, Marius Tucă.ro, Știri pe Surse, Sura Zilei), iar filmulețul a fost difuzat de Antena 3 și nu a fost făcut de către luju.ro, deși s-a susținut acest lucru, fiind preluat. De asemenea, arată că pozele au fost preluate de la alte publicații, nu au fost distorsionate, față de ceea ce s-a prezentat acolo.

Apărătorul reclamantului arată că la fila 6 s-a arătat în articolul din 26.03.2016, faptul că se vor publica filmări cu Zeița Dreptății și Vasilică Danileț, înainte de a se da de către Antena 3.

Apărătorul pârâtei arată că fiecare jurnalist are anumite surse, inclusiv site ul Lumea Justiției de exemplu, site ul Cancan are surse care stau în cluburi și te fotografiază de dimineața până seara; problema este alta; este posibil ca, în activitatea unui jurnalist, să afle că cineva are niște filmări din club, fiind făcute de către o altă publicație și atunci se pot prelua acele evenimente. Totodată arată că există publicații care au anumite surse și care sunt confidențiale. Cu privire la filmuleț, arată că există posibilitatea ca o altă instituție de presă, care deține aceste filmulețe, să spună: „după ce le preiei tu, le iau și eu”, există și aceasta posibilitate.

La interpellarea instanței reprezentantul pârâtei, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan, arată că, acel filmulețul i s-a dat de către colegi de presă, fără să dea nume, întrucât dl. Danileț are influență foarte mare și se poate răzbuna, reclamantul știind că vor apărea filmele, sesizând Inspekția Judiciară în acest sens, în scris (în titlul unui articol din „Lumea Justiției”), ca dovadă că nu a fost un demers privind viața intimă a dlui Danileț, întrucât nu este interesat de acest aspect. Mai arată că în Clubul Tunes, în acea seară, era un grup de jurnaliști și oricare, care îl cunoștea pe dl. Danileț, putea să-i facă acestuia fotografii cu telefonul mobil. De asemenea arată că dl. Danileț i-a dat și interviuri în care a fost lăudat, dar așa cum a fost lăudat, prin meseria sa de jurnalist, se simte obligat să anunțe și când se întâmplă niște lucruri anormale.

Apărătorul pârâtei arată că, din punctul său de vedere, dacă nu exista acea ședință a Plenului CSM din data de 24.03.2016, nu s-ar fi scris absolut nimic.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Apărătorul reclamantului solicită cererii de ordonanță președințială, astfel cum a fost formulată și modificată, în sensul de a dispune retragerea de pe site ul luju.ro a articolelor care sunt publicate pe acest site, interzicerea pe o perioadă determinabilă până la data la care se va fixa acest termen, dar nu mai devreme de 30 zile, să introducă acțiunea pe fond, care va fi mai vastă decât cea prezentă, întrucât va cuprinde toate articolele publicate pe o perioadă de 3 ani împotriva dlui Danileț, să se interzică a se mai posta, ulterior prezentei cereri, de articole denigratoare de acest gen, din Clubul Tunes. În motivare, a apreciat a fi încălcate dispozițiile art. 74 C.Civ. raportat la art. 36 din Constituția României, având în vedere modul în care au fost făcute publice fotografiile, apreciind că cel care public are responsabilitatea, întrucât a dat ok ul de a se publica acele articole. Solicită a se avea în vedere că unele fotografii au fost preluate de pe site ul Clubului Tunes, iar cele prezentare de pârâtă, la prezentul termen de judecată erau tot preluări de pe site-ul clubului. De asemenea arată că a indicat jurisprudența CEDO, iar în ceea ce privește faptele cauzatoare de prejudiciu, solicită a se avea în vedere atât modalitatea de exprimare, cât și titlurile expuse. În consecință, solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată, pe cale separată.

Apărătorul părâtei solicită respingerea cererii de emitere a ordonanței președințiale, având în vedere că prin cererea de ordonanță președințială nu s-a solicitat retragerea articolelor, ci s-a solicitat retragerea fotografiilor cu dl. Danileț, apărute în cadrul articolului, nici măcar articolul. De asemenea s-a solicitat interzicerea difuzării înregistrării din Clubul Tunes, nevorbindu-se de vreun articol. În privința prejudiciului, arată că, nu se pot retrage de pe site și nu se poate admite această acțiunii, nefiind o faptă cauzatoare de prejudiciu, întrucât nu a fost dovedită o astfel de faptă, sub aspectul pipăirii fondului și neexistând vreun prejudiciu, care se raportează fie la art. 1357 C.civ., fie la art. 10 alin.2 (societatea democratică, interesul legitim, să fie necesară, etc.) și nu s-au depus înscrisuri în susținere.

Reprezentantul părâtei, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan solicită a se înțelege faptul că a făcut un demers pur jurnalistic, fiind un jurnalist care lucrează de 25 ani pe justiție, inclusiv dl. Danileț fiind la el la redacție, precum și marii actori din justiție; a avut și a rămas cu ei în relații foarte bune, dar ca orice cetățean dorește să trăiască într-o țară normală și magistrații, la rândul lor vor acest lucru, având aprecieri de la toate Asociațiile de Magistrați din România, fiind invitat la toate evenimentele. Astfel arată că și magistrații au nevoie de acest site, întrucât vor să afle tot ce se întâmplă cu reprezentanții lor în CSM, cărora le dau votul, iar în urma incidentului din Plenul CSM, au existat chiar reacții ale Asociațiilor Magistraților din România, care au condamnat comportamentul dnei magistrat Camelia Bogdan care a refuzat în stânga și dreapta, dar iată că pe urmă a ieșit în public. Mai arată că interesul său ca jurnalist este de arăta cum ar fi să se vadă un judecător care dă o soluție împotriva unei persoane și după câteva ore iese în public cu acea persoană, iar asta să fie justiția pe care și-o dorește; nu cumva acesta este un element de natură să zdruncine încrederea publicului în justiție, dacă s-ar accepta asemenea lucruri, arătând că acesta a fost demersul său și nimic altceva, nefiind interesat de viața personală a dlui Danileț, cunoscându-l pe acesta, el personal fiind o persoană care nu s-ar coborî să scrie articole despre viață privată, alta fiindu-i menirea și considerând că poate face destule lucruri bune pentru țară. De asemenea, arată că nu s-a dovedit nicio faptă ilicită, întrucât nu a făcut nimic rău în faptul că a prezentat o anomalie.

Instanța, în temeiul art. 394 C. pr.civ., declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 05.04.2016, cu aplicarea art. 396 alin. 2 C.proc.civ.
Pronunțată în ședința publică, astăzi, 04.04.2016.

PREȘEDINTE,
Roxana Mihaela Duma

